

INAUGURACYJA (2) *sb f*

-cia (1), -tia (1).

A *sg* inauuracyjã (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Obrządek lub akt uroczystego wprowadzania na wysoki urząd [inaugurare – wsadzić albo lepiej uwięzić kogo w jaki urząd Mącz 20d; inauguro – ofiaruję, poświęcam Calep] (2) :

*Szereg: »podnoszenie albo inauguracyja« (2): [Litwie i Polsce] ieden Pan spólnie rofkázowác ma [...] od Polaków y od Litwy w Polfcze [...] obran będzie [...] á potym ná Królestwo Polłkie pomázan/ y Koronowan w Krákowie będzie. A obiéránié y podnoszenié Wielkiego Księstwa Litewłkiego/ które przedtym osobné bywáló w Litwie/ áby iuz ták vftáló: żeby y znák żaden álbo podobieńftwa nápotym nie było: z którégoby łie pokázowáló álbo znaczyło podnoszenié/ álbo Inaugurácia iáka Wielkiego Księdzá. *SarnStat* 1011, 1020.*

Synonimy: podnoszenie, powyższenie.